תורה אור

והיא שפחה" °לחלק על כל שפחה ושפחה: א]נזיר שנטמא טומאות הרבה: מאן תנא? אמר רב חסדא *רבי יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות דטהרה משביעי הוא דחיילא עליה, ומשכחת לה כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי, וכיון דלא יצא שעה הראויה להקריב בה קרבן אינו חייב אלא קרבן אחד דאי רבי כיון דאמר רבי *נזירות דטהרה עד שמיני לא חיילא עליה: אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי כולה טומאה אריכתא היא ב]אי דנטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני כיון דיצאת שעה שראוייה להקריב ג] קרבן מחייב על כל אחת ואחת אלא ה] ש"מ ר' יוסי ברבי יהודה *(ומאי רבי יוסי) בר' יהודה דתניא* °וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי, ר"י בר' יהודה אומר ביום תגלחתו: **מתני'** המקנא לאשתו ע"י אנשים הרבה ו] ומצורע שנתנגע נגעים הרבה, ז] הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: **גמ'** מנלן דכתיב °זאת תורת הקנאות ח] תורה אחת לקויין הרבה: מצורע שנתנגע נגעים הרבה כו': מנלן דכתיב °זאת תורת המצורע "תורה אחת למצורעים הרבה: הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: ט] והאמרת אין מביא אלא קרבן אחד? חסורי מחסרא, והכי קתני הביא ציפרין ונתנגע י] אין מביא אלא קרבן אחד, ולאקבועי בעניות ובעשירות לא מיקבע עד שיביא חטאת יא] רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: תנן התם ה)מצורע יב] (שהביא אשמו) והעשיר הכל הולך אחר חטאת דברי ר"ש, רבי יהודה אומר הכל הולך אחר אשם תניא ר"א בן יעקב אומר הכל הולך אחר ציפרין ג)אמר רב יהודה אמר רב שלשתן מקרא אחד דרשו °אשר לא תשיג ידו בטהרתו: ר"ש סבר דבר המכפרו ר' יהודה סבר דבר המכשירו ר' אליעזר בן יעקב יג] אומר דבר הגורם לו טהרה ומאי נינהו ציפרין: **מתני'** האשה יד] שילדה ולדות הרבה טו] ג)הפילה בתוך שמונים נקבה וחזרה והפילה בתוך שמונים נקבה, והמפלת תאומים, ר' יהודה אומר מביאה על הראשון ואינה מביאה על השניה, מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי: **גמ'** מנלן? ד)דתני תנא קמיה דרב ששת °זאת תורת היולדת לזכר ולנקבה "מלמד שמביאה קרבן אחד על ולדות הרבה, יכול אף על הלידה ועל הזיבה? ת"ל זאת טז] קתני יכול יז] על הלידה ועל הזיבה אינה מביאה אלא קרבן אחד אלא מעתה אכלה יח] דם וילדה ה"נ דאין מביאה אלא קרבן אחד? אימא הכי: יכול יט] על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת? כ] ת"ל זאת: הפילה בתוך שמונים כו': כשתמצי לומר לדברי ר' יהודה ולד ראשון גורם ומולד ראשון מונה, לדברי חכמים ולד שני גורם ומולד שני מונה, כשתמצי לומר פשיטא כא] הכי איתא! מפלת תאומים איצטריך ליה ס"ד אמינא במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן, קמ"ל. כב] איבעיא להו

במדבר ה

ויקרא יד

ויקרא יד

ויקרא יב

א) ערכין יז: נדה מ' נגעים פי"ד מ"א ב) [ערכין יז:] ג) [נ"ל הפילה וכ"ה במשנה שבמשניות] ד) [נדה מ']

נזירות טהרה משביעי חיילא · הלכך כי נטמא תרי זימני בשביעי הוו להו טומאות הרבה דהא אתחלא נזירות דטהרה ולענין קרבן לא מחייב אלא אחד דלא יצא אדם זה לשעה כג]הראויה לקרבן: **וקידש את ראשו** · שנזירות טהרה חלה עליו · יום תגלחתו כו': **מתני' המקנא לאשתו כו'** · מביא מנחת שעורים אחד על כולן כשהוא משקה: **שנתנגע נגעים הרבה** · כגון שספר שבעה ולא הספיק להביא קרבנותיו עד שנתנגע וכן שניה וכן שלישית: **הביא צפרין** · אותן שתי צפרין חיות אחת לשחיטה ואחת לשילוח ולאו קרבן נינהו: **לא עלו לו** · קס"ד דהאי לא עלו לו משמע שצריך לחזור ולהביא לבסוף* שתי צפרין לכל נגע ונגע עד שיביא חטאת אבל הביא צפרין וחטאתו ונתנגע אין צריך להביא כשיטהר על נגע ראשון: **גמ' והאמרת אינו מביא אלא קרבן אחד** · על נגעים הרבה אלמא חד נגע אריכתא היא ואמאי מחייבת ליה לאתויי צפרים אכל נגע: **ולאקבועיה בעניות כו'** · וה"ק ולא עלו הצפרין ליקבע בעניות ובעשירות דאם היה עני בשעת הבאת צפרין והעשיר צריך להביא קרבן עשיר ואם היה עשיר והעני מביא עני בדלות עד שיביא חטאתו דבתר חטאת אזלינן בין בעניות בין בעשירות: **אשר לא תשיג ידו בטהרתו** · יביא בעניות אע"פ שהעשיר: **ר"ש סבר** · האי "טהרתו" היינו דבר המכפר חטאו דעל ז' דברים נגעים באין במסכת ערכין (דף טז.): **דבר המכשירו** · אשם שמדמו נותנין על בהונותיו מכשירו בקדשים: **צפרין** · גורמין לו תחלת טהרתו שמדם הצפור מזין עליו: **מתני' האשה שילדה ולדות** · וקא מפרש כיצד כגון שהפילה לתוך פ' של נקבה וכו' כגון שטבלה לאחר שבועיים כד](דטומאה) ושמשה ונתעברה והפילה נקבה לאחר מ' של יצירת הולד דהיינו כ"ד ללידה ראשונה וחזרה והפילה לסוף כ"ד של זו כה] ולהכי נקט נקבה דבזכרים ליכא למימר הכי דאי הפילה בתוך מ' דזכר מיא בעלמא הוא האי שני דאין הולד נוצר עד יום מ': **והמפלת תאומים** · אפילו זכרים כגון שנתעברה ג' והפילה אחד לאחר מ' והשני נשהה ויצא בתוך ימי טוהר הראשון והשלישי בתוך ימי טוהר דשני כו](א) מביאה קרבן אחד על האחרון ופטורה: **ר' יהודה** פליג בין תולדות בין תאומין ואמר

בטומאה

מביאה קרבן אחד על הראשון ולא על השני מפני שנולד בתוך מלאת של ראשון ומביאה על השלישי משום דהוא לא נולד תוך מלאת כז]דלא חשיב מלאת דשני דכמאן דליתיה דמי הואיל ונולד תוך מלאת של ראשון ושלישי הוי תחלת לידה ואינה מביאה קרבן על הרביעי הואיל ונולד תוך כח](מ') מלאת של שלישי אבל שלישי לא נולד תוך מלאת דראשון דהא עברו ימי טומאה דראשון א)(ולידת שני וטומאתו ולידת שלישי) דהוי טפי מפ' לראשון וגבי התאומים נמי דקפליג ר' יהודה כגון שנולד שלישי לאחר מלאת דראשון ועל מלאת דשני לא איכפת לו דכמאן דליתיה דמי: **גמ'** כל היכא דכתיב "תורת" משמע רבים: **יכול על הלידה ועל הזיבה** · קרבן אחד כגון שראתה ג' ימים בימי זיבה והפסיקה רביעי וילדה בחמישי הרי זו יולדת בזוב כדאמרי' בנדה (דף ע:) דבעי שתפסוק מן הזוב סמוך ללידה ואם לא פסקה ודאי דם מחמת הולד ואינה יולדת בזוב: **אלא מעתה** · מהיכא תיסק דעתיה דעל הלידה ועל הזיבה קרבן אחד דאיצטריך קרא למעוטי הא ודאי אכלה חלב וילדה מי סלקא אדעתין דמביאה קרבן אחד על הלידה ועל החלב וגבי זיבה נמי מה ענינה אצל לידה: **זאת** · משמע על לידה אחת מביאה כט][קרבן אחד על ולדות הרבה], הא אחר מלאת חייב על כל אחת ואחת: **לדברי ר' יהודה** · מדלא חשיב מלאת לשני ש"מ ולד ראשון גורם לקרבן ומולד ראשון מונה פ' יום הילכך שלישי, שנולד אחר מלאת דראשון, ולד מעליא הוא לקרבן: **לדברי חכמים** · דלא מחייבי אלא חד, אבתרא מחייבי ליה, דסבירא להו ולד שני כלומר אחרון גורם לקרבן, וראשון דלא מלו ימי טוהר דיליה לית ליה קרבן ומשני מניק מלאת עד שלישי ומשלישי עד רביעי ולא ב) ל]מטמא מלאה אלא עד בתרא: **פשיטא דהכי איתא** · דאי לאו הכי מאי טעמייהו: **מפלת תאומים איצטריכא ליה** · משום מפלת תאומים איצטריך ליה הכא לאשמועינן דבמפלת תאומים נמי פליג רבי יהודה דמהו דתימא בתאומים מודה דחדא לידה אריכתא היא הואיל ועיבורן כאחת לא] ואית ליה נמי מלאת לשני, ושלישי לאו בר קרבן הוא:

בטומאה

א) הש"ך מ"ז וכ"ה בפי' קרבן אהרן וילידת שני דהוו ל"ד מטומאתו וילידתו של ג' דהוו כ"ד אחריו והוו ק"ד לראשון ע"ש דף קב ב) נ"א מקרי

והיא שפחה לחלק על כל שפחה ושפחה · תימה דהכא בעינא לחלק אע"ג דגופין מוחלקין והתם פרק אותו ואת בנו (חולין פב:) לא תשחטו ביום אחד משמע דפשיטא דחייב גבי שחטה ואח"כ שחט בניה משום דגופין מוחלקין אע"ג דליכא קרא וכן לקמן בפרק אמרו לו (דף יד) דאמרי שבתות כי גופין דמיין:

תורה אחת למצורעים הרבה · ובתורת כהנים מפיק ליה מדכתיב וכבשה אחת מלמד שמביא אחת על נגעים הרבה ומוזאת תהיה תורת דריש תורה אחת לכל מצורעין לפי שמצינו שחלק הכתוב בטומאותיהם ובטהרותיהם: **מפלת** תאומים איצטריכא ליה · סד"א במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן וקשה דא"כ מפלת תאומי' למאן קתני לה אי רבנן פשיטא[ג] ואי לר' יהודה הא מודה לרבנן ל"ע:

תוספות תורה אחת לקויין הרבה · תימה דבסוטה אמרינן לרבנן אין אשה שותה ושונה ולר' יהודה בא"ש אחד ושני בועלים אינה שונה וכיון דאינה שונה למאי איצטריך דלא מייתי אלא קרבן אחד:

עין משפט נר מצוה

כג א מיי' פ"ז מהלכות נזירות הלכה ז:

כד ב מיי' פ"ד מהלכות סוטה הלכה טו:

כה ג ד מיי' פ"ה מהל' מחוסרי כפרה הלכה ח:

כו ה ו מיי' שם הל"ט:

כז ז ח מיי' פ"א מהל' מחוסרי כפרה הלכה ט:

* * *

שיטה מקובצת

א] נזיר שנטמא טומאות הרבה · פי' הקונטרס הא דלא צריך קרא לומר דחייב קרבן אחת על טומאות הרבה בנזיר כמו דצריך במצורע וביולדות ובשפחה ובמקנא משום דמסברא נפקא דאי נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי בין לר' ובין לר' יוסי בר יהודה אינו חייב אלא קרבן אחד דהא דצריך קרא גבי יולדת דפטורה בקרבן אחד תוך מלאת היינו משום דאלידה קפיד רחמנא אבל גבי נזיר לא צריך קרא דכיון דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי כולה טומאה אריכתא היא כיון דלא יצא לשעה הראויה להביא קרבן כדמפרש תלמודא · תוס': ב] עי' בחדושין: ג] אי דנטמא בשמיני פשיטא דחייב על כל אחת ואחת ואע"ג דצריך קרא דוזאת לחלק בין לפני מלאת בין לאחר מלאת גבי יולדת שאני התם משום דכתיב תורת וסד"א דפטור בקרבן אחד אף לאחר מלאת כדאשכחן במצורע הביא ציפרין ונתנגע דפטור באלו ציפרין משמע אפילו בשמיני · תוס': ד] להקריב בה קרבן: ה] אלא לאו ש"מ ר' יוסי ברבי יהודה היא ומאי רבי ומאי ר' יוסי את ד' נמחק: ו] ומצורע שנתנגע כו' פי' כגון הביא ציפרין ונתנגע כו' כדמפרש דבלאו הכי לא מצינו למימר דכולה נגע אריכתא היא ובגמרא פריך רישא אסיפא דקתני לא עלו דמשמע דבתר שיתרפא מן האחרונה יצטרך להביא ציפרין כי אינו עולה אחת על כולן · תוס': ז] מתיבת הביא עד סוף המשנה נמחק: ח] תורה אחת לקויין הרבה צ"ע דנזיר מנ"ל דאינו מביא אלא קרבן אחד על טומאות הרבה ושמא מדכתיב ואת תורת הנזיר אבל קשה א)למה לא פירש התלמוד · תוס' הרא"ש ז"ל: ט] אשמו נמ' והאמרת: י] ונתנגע הביא ציפרין ונתנגע אין: יא] חטאת רבי יהודה: יב] מצורע שהפריש קרבנו העשיר תיבות שהביא אשמו נמחק: יג] יעקב סבר דבר תיבת אומר נמחק: יד] עי' בחדושין: טו] הפילה בתוך את ו' נמחק: טז] עי' בחדושין: יז] יכול אף על תיבות אינה מביאה אלא קרבן אחד: יח] אכלה חלב וילדה אכלה דם: יט] יכול אף על: כ] מלאת ל"א יכול על הזיבה שלפני מלאת לאחר מלאת על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת כו': כא] דהכי איתא: כב] [illegible]: כג] לשעה הראויה לקרבן: כד] דנקבה ושמשה תיבת דטומאה נמחק: כה] זו אע"פ שהיא ראשון ולהכי: כו] דשני אין מביאה רק קרבן: כז] מלאת דראשון דלא: כח] תיבת מ' נמחק: כט] [illegible]: ל] ולא מניא מלאת תיבת מטמא נמחק: לא] [illegible] דאית ליה נמי מלאת לשני תיבת לשני ואת ו' מתיבת שלישי הקוף וכתב כך נ"ל: [illegible] השתא מעוברת וחזרה ונתעברה ואמרי רבנן מביא קרבן אחד על כולן יולדת תאומים מבעיא וי"ל דמדבר מעוטא הוא עושה סד"א:

א) ועי' לעיל בתוס' א' בשם התוס' דיבנו קב"א ע"

[לעיל ב: נזיר יח:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והמפלת וכו' ימי טוהר דשני על כל אלו מביאה קרבן:

[נ"ל היא מאי ר' יוסי]

[לעיל ב:]

רבינו גרשום

בלילה ושתים ביום ומביא דהא ראייה ראשונה של זב אם לא ראה שוב אותה ראייה אחת דינה כשכבת זרע בעלמא וכבעל קרי דאין לה אלא טומאת ערב בלבד: ואילו חזא עוד תרתי מצטרפי לקרבן: מאי אריא · לא מצי יליף דראייה ראשונה בדין הוא דמצטרפין דחזיא בזמן חיובא כו' והאמר חזקיה נטמא · נזיר ביום שמיני לטהרתו מביא קרבן אחד בליל שמיני אינו מביא קרבן אחד: ור' יוחנן אמר אפי' · נטמא בלילה דקסבר לילה לא מחוסר זמן: כי איצטריך ליה לר' יוחנן למימר אחת בלילה ושתים ביום מביא קרבן וכו' מהו דתימא כו': האשה שיש עליה ספק חמש לידות · ספק אם ילדה הוא או ספק ולד: או ספק חמש זיבות · ספק אם ראתה שלש זיבות קודם נדתה או בתוך אחד עשר יום שבין נדה לנדה שהיא שומרת יום ולא זבה: מביאה קרבן אחד · מספק ומותרת ליכל בזבחים: ואין השאר · דקרבנות האחרים עלה חובה להביא הואיל וספק לידות היו: אבל אם היו עליה חמש לידות ודאות או חמש זיבות ודאות מביאה קרבן א' ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה להביא: ומעשה שעמדו קינין של יולדות ושל זבות בירושלים בדינר זהב תקן מפני שאמרו השאר עליה חובה ובאו נשים הרבה שהיו עליהן חמש לידות ודאות וזיבות ודאות ורבו לקנות והוקירו הקינין: אמר רשב"ג המעון · הזה נשבע במי ששיכן שמו בבית הזה שלא אלין הלילה עד שאוזיל הקינין עד שיעמדו בדינרין של כסף ונכנס לב"ד בלשכת הגזית ולימד האשה כו' מביאה קרבן אחד על האחרות שבהן ואוכלת בזבחים ופטורה ואין השאר עליה חובה והוזלו הקינין מפני ההוראה ועמדו בו ביום ברבעתיים בחצי דינר של כסף שבלשונם ובלשון הברייתא קורין לחצי דינר ריבוע: חמש לידות ודאות וחמש לידות ספק · כך כתוב בתוספתא וכך מסתבר יותר: מביאה ב' קינין אחת על הודאי כו' ולא יותר: ור' יוחנן בן נורי אומר על הודאי תאמר · בפירוש על האחרונה אני מביאה ותיפטר מן האחרים ועל אותן של ספק אם יש לידה או זיבה אחת ודאי בינייהו תאמר על הודאי אני מביאה ותיפטר על השאר: דר' יוחנן בן נורי דאמר על האחרונה מדמי להון לחטאת דמאן דמיחייב חמש חטאות עד דמייתי כולהן וסוף כי השלים האחרונה נכפר ליה הבא נמי לא שנא דמביא על האחרונה ודמי כולהו כטומאה אריכתא וכמביא קרבן אכולהו דמי ומיכפר: ור' עקיבא · דקאמר על אחת מהן על איזו שירצה מדמי להון לטבילות דמאן דמיחייב חמש טבילות כיון דטביל חדא זימנא איטהר הכא נמי לא שנא ובהאי קרא קא מיפלגי וכפר עליה הכהן וטהרה: ר' יוחנן בן נורי סבר וטהרה בחטאת קא מיירי הלכך מדמי להון לחטאת ור' עקיבא סבר וטהרה בטבילה קא מיירי הלכך מדמי להון לטבילות: אילו מאן דמחייב א)חמש אשמות תלויין דאשמות תלויין הוו ספק כי תני והלוקין באשמות בעי איתויי אשם תלוי אחד הוא וחד הבא נמי בעי איתויי אכל ספק לידה ולידה: אלא דכולי עלמא לטבילות מדמי להון ובחששין לפשיעה קא מיפלגי דר' יוחנן בן נורי דאמר תאמר על האחרונה ותיפטר משום דסבר חוששין לפשיעה שמא תאמר על אחת מהן ותיפטר שמא יש אשה שתלד לידה אחת ודאית ואינה רוצה להביא קרבן שתאמר והלא אישתקר הוו עלי חמש לידות ודאות ולא הבאתי קרבן על ארבע מהן ועכשיו נמי אינה מביאה [illegible] זו ופשעה ואינה מביאה אבל כשנאמר תאמר על האחרונה סברה זה שחייבוני לומר על האחרונה היינו טעם דשם לידה אחת היא והוי משמע כאילו אחרונה כיפרה על כולם אף עכשיו איני נפטרת בלא קרבן: ור' עקיבא · דאמר על אחת מהן סבר לפשיעה לא חיישינן דכיון דידעה דלא נפטרת אישתקר בלא שום קרבן אף השתא נמי אינה נפטרת ותביא קרבן: סליק פרקא

ארבעה מחוסרי כפורים · אינן רשאין לוכל בקדשים עד שיביא כפרתן אע"ג דנטהרו: ר' אליעזר בן יעקב אומר גר אע"פ שמל וטבל מחוסר כפורים הוא ואסור לוכל בקדשים עד שיביא קינו ויזרק עליו הדם: ונזיר טהור ששלם נזירותו מותר הוא לוכל בקדשים שטהור הוא אבל מחוסר כפורים הוא לגבי יין שאסור לשתות יין ולגלח וליטמא למתים עד שיביא כפרתו: מטמא באונס · אם ראה זיבה מחמת חולי או מחמת אונס [illegible] שבודקין בהן את הזב: מבשרו · מעצמו: ומטמא בראיות · בג' ראיות: כבימים · כזבה בימים דכתיב בזב ג' פעמים זובו: וזבה · בימים ואשה כי תזוב ימים רבים ימים שנים רבים שלשה: וזבה מטמא [illegible] כתיב בה מבשרה והאי דכתיב ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה מבשרה האי בנדה קא מיירי והאי בבשרה קא מיירי: מינה מלמד שמטמא בפנים כבחוץ: כשהוא אסור והצרוע הרי כאן שנים · צרוע דלעיל והאי [illegible] שנים אחד לאיש ואחד לאשה: א"כ מה צורך לומר איש נתקו הכתוב לדין פריעה ופרימה מענין של מטה מן והצרוע · סתם דמשמע [נמי אשה] ונתנו לצרוע של מעלה דכתיב בית איש פרוע ופורם דהיינו [illegible] זכר בגדיו וראשו · לישנא אחרינא א"כ כיון דמצורע נפיק בין איש ובין אשה ובין קטן א"כ למה כתיב איש לענין של מטה לומר לך כו': ולא · מחוץ לאהלה · שאם היא מצורעת ובעלה אינו מצורע [illegible] עמה: זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה · דזב בראיות וזבה בימים אבל מצורע ומצורעת אין טומאתן חלוקה דאידי ואידי שיעור טומאתן בנגעים הוא: ור' אליעזר סבר גר מייתי קרבן בין לאכשוריה למיעל בקהל [illegible] למיכל בקדשים כדאמרינן לקמן בברייתא גר מעוכב לוכל בקדשים והדוא סתמא ר' אליעזר היא: ונזיר ימי מכדי כיון דצריך קרבן למישריה ביין אע"ג דהולין אפי' הכי תנייה במתניתין: ולר' אליעזר

דתני

א) ע"כ שייך לדף ח' ע"א

גליון הש"ס גמ' לחלק על כל שפחה ושפחה · ע' קדושין עו ע"ב תד"ה הכי גופין · ובסנהדרין נד ע"ב תד"ה הגרבע:

נושא
נזיר שנטמא
טומאות הרבה
מביא קרבן א'
מאן תנא
והיכי משכחת לה

נושא
קביעות על
עניות/עשירות
בקרבן המצורע

נושא
ילדה ולדות הרבה
וקרבן א'

נושא
הפילה בתוך פ'
של נקיבה ואחר
פ' טוב הפילה :
1- לר' יהודה ולד
הראשון גורם
ותהא חייבת
ב' קרבנות
2- לרבנן ולד שני
(כלומר אחרון)
גורם

* נ"ל עד זמרות
טרש"י כותב
בתחילת הדיבור
"קס"ד" בזמן
לחזור ולהביא ב' צפורין לכל נגע
קיים גם למסקנא וכפי שמשמע קצת
דקה והאמרת (בהמשך) שכותב רש"י
"ואמאי מחייבת ליה לאתויי צפורים
אכל נגע", ודלא כר"מ הז' מחוסרי
כפרה ה"ח "אבל
אם נתנגע ונרפא
והביא צפורין וחזר ונתנגע
ונתרפא והביא צפורין קרבן א' לכולן"

קרבן מצורע:
חטאת
עולה
אשם

* ר' אליעזר בס'
הירות - "והא
דנקט תנא במתני'
הביא צפרין
י"ל דקמ"ל דאין
הבאת הצפורין
מחלקת וסגי
בקרבן אחד"